

30-ik szám.

Julius 23-án 1870.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkellátva.
 Előfizetési ár: Egész évre jan.—decz. 6 frt., 6 óra 3 frt., és 3 óra 1 frt 50 kr.
 Előfizetheti minden postabivatalnál és könyvárusnál.
 Kiadó-hivatal: Pest, barátok-tere 7-ik szám.
 Hirdetések díja: 1 hasábos petitsor 7. kr.

XXII. kötet.

Du sublime au ridicule.

Ölre kaptak, hajba kaptak
 Burkus nemzet és a francz,
 Voltaképen azt sem tudjuk:
 Mék kurucz most, mék labancz?
 Szegények! Ők csak most kezdik!
 Mi meg már be is fejeztük
 Megyei hadjáratot.

Kiállított a franczia
 Egy millió katonát.
 Másik milliót a burkus,
 Kik láttak már Szadovát.
 De mi is tudjuk, hogy mi jó?
 Mozgósítánk fél millió
 Virilis szavazatot.

Ezer ágyú egy egy részről,
 Hetvenhét monitorok
 Ott lesz meleg, ott lesz döngés,
 Ha rágyujt ennyi torok!
 De mit meleg, és mit lárma,
 Ahoz, a mit mi a házba'
 Csinálunk és kiállunk?

Appellálnak népeikre,
 Szerelik a várakat.
 Minden hidat, minden kaput
 Kiki ágyukkal rakat.
 Jaj de mind gyöngö védel'm ez!
 Minket jobban megvédelmez,
 Teljhatalmu főispán!

A főispán fene gyerek,
 Kezében a had nyele:
 Egyszer behozta a muszkát:
 Bizonyság, hogy bir vele.
 Ha ezt meglátja a muszka,
 Ki hull kezéből a puszka.
 S úgy megijed, hogy elfut

Burkus, francz, hadd védelmezze
 Desperaté határát.
 Ha hozzánk tör be ellenség,
 Tudom, ő vallja kárát!
 Próbáltjon csak Pestig jönni:
 Nem marad meg egy körömmyi;
 Mert itt mind leszavazzuk.

Mi megnyerünk minden csatát
 Az már igaz, az már szent.
 Nekünk van mameluk hadunk
 Egy vontesővü regiment,
 Mi sem dönti meg e gárdát,
 Ha a miniszteri tárczát
 Andrássy hozzá köti.

S ha még is csni találánk,
 Ugy is puhára esünk:
 Alul jön Cislajthania,
 Mi régi szerelmesünk.
 S vigasztal, ha esünk együtt.
 Hogy a haza ugyan eldült
 Ámde centralisálva...

K—s M—n.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

No nizen, micsoda gorombaság megtörtinte velem? Van nekem egy condiscipulusom, ki volt clasiban mindig első eminens, mert szerete nagyon büffelnyi. In pedig voltam rendesen secundaba, mivel hogy volt közötem is profesor közöte vileminy különbsig. Profesor mindig azt hite, hogy úgy van jól tudomány, a hogy ő tугya, nem úgy, a hogy in nem tudok. E miat sokat is veszeke'em profesoral. Profesor monta: Domine Tallérossy! In feleltem ra: Non sum paratus; profesor monta: sedeat asine; In montam: Rogo humillime. — Igy polemizaltunk mindig. Hat primus eminens condiscipulusom engemet mindig contemnalta: miért nem tanulod Zebulon? bizon nem lesz belüled semi. — Had csak most vagyok magam magamnak előkelő miniszterialis főhivatalban primus eminens, condiscipulusom pedig valahon predikator in partibus infidelium. Minap öszetalalkozunk „No! mondok neki: hat pajtas, latod e mar, hogy mig izz csak lete belülem valami? Hat te mi vagy?“ „Hja pajtas, mongya nagyot sohajtva condiscipulusom; mikor tök az adutt, akor a tök hetezs izz üt!“ No mar az csak csunya nagy gorombaság. Hiszen in csak elhalgatom: de mit mongya maj hoza ü excelentiaja, ha azt megtud?

Ismit nagy parbaj van kiszülőben; de ki ne beszilye elüre! Hat mindenkinek altalanosan feltünthe, hogy Patay Pista barátunk szemiles szavazasnal nem volta jelen. Ez úgy törtint, hogy Pista barátom Paradra ment, illatos nimfat közvetlen közelbül szagolnyi; de ithon meghagyot, hogy mikor gyün szavazasz, neki telegraphirozanak, s azonal röplünyi fog. Hat franya postas ipen egy napal szavazasz utan vite el neki telegramot. Most nem hiszem, hogy

grof Karolyi György kikerülyön duellumot, mert altalanos meggyözödizs, hogy ü, mint Parad ura, meghagyot postasnak, hogy telegramot elkisse. Sajnalok irte! Mert Pista nagyon haragsza magát ez elparadoltatasirt.

Feladok Pulszkyt! A kiket Xantus japanezer kalapokat gyökirbül muzeumnak küldözi, azokat Pulszky viseli utczan! Hoc non pergit.

Kipzelheti kedvezs barátom uram, menyire mente elkeseredizs partok közöt? mikor mar Ghyeczy Kalmany viczeket mongya orszaggyütilisen. Aszondot, hogy szeretne-i Paczolay, ha ütet izz redukálnauak Kuba barátom termetire? — No csak nem kel ara a kis Kubara sokat viczelnyi; mer ha cezer elgyün idő, hogy ü törhet be Burkusországba s vicem pro vice szakolczai boszubol, ü szedheti ki burkus kotlok alul tojasokat, hogy revancsbol megiszhason azokat, maj meglasunk, hogy megnyö belüle!

Szeginy miniszterekre menyiszor raolvasnak könyveikbül, kiket rigi vilagban irtak, azok a franya tigrisek! Ezen csak úgy lehet segitenyi, ha töbet olyan embert miniszternek meg nem teszik, a ki valaha könyvet irta. Vagy tegyen minden ember úgy, mint in teszek; ha irom valami okos dolgot, irom magam neve alatt; ha pedig valami bolondsagot firkalom, romant vagy vezircziket, az alaja tesztem alnevet, kit senki se nem ismer s elvaltoztatok stilusomat, roszul magyarul; hat ki engem megfoghatya aztan? Hiszi minden ember, hogy vagyunk kit különböző ember; mind a hogy hiszi egisz vilag, hogy Eötvös is Lonkay kit ember; s hogy Andrassy meg Agay Adolf nem ugyanaz a miniszter.

Jo előre vigyaznyi, mert nem tугya ember, mitül hizik? is mitül lesz miniszter?

Miirt izz alazatozs szolgálja

Tallérossy Z.

Rabló kaland.

(Igaz történet.)

Ez évben történt, Martius 31-kén, hogy egy öt tagból álló uri társaság V. megye erdősegeiben szalonkára vadászott. Mind az öten fiatal emberek, régi összeszokott jó pajtások, a mivel körök tagjai, tudományos pályát végzett férfiak. Köztük az ifju B...y, fia az egykori V. megyei provisorium alatti főispánnak.

A provisorium főispánja nem hagyott nagy vagyont gyermekeire; azoknak egy nagy erdőség képezi örökségüket, melyből a vágott fát adogatják el, s az ebből nyert összeget a legidősebb fiu szedi be és osztja ki testvérei között, ugyanaz, ki az említett vadásztársaság egyik tagja volt. A többieket nevezük X. X. Z. Q.-nak.

Este-felé X. meghívja a többieket nem messze lakába vacsorára; előre izenve nekik, hogy vendégeket visz.

Ugyan ebben az erdőben történt sok év előtt, hogy B...y apja, mikor még főbíró volt, a mint kocsijával a hegyoldalról leereszkedik, jajkiáltásokat hall, s látja, hogy egy hid előtt több rabló egy szenes fuvarost fosztogat. A főbíró kapja puskáját, a rablók közé lö; egy elesik; de megint felszedi magát, s menekül társaival az erdőbe. A közel falu népe üldözésére indul, vérnyomokat találnak, azokat követik; a vérnyomok azonban a bozótban elvesznek s a rablók nem találhatók. Egy jómódu birtokos gazda azonban soha sem tért vissza házához többet. Mindenki azt hiszi, hogy az volt a rabló, ki valahol a berekben elveszett.

A vadásztársaság tehát vigan vacsorál egész napi fáradság után X. vendégszerető házában, midőn két felé tárul a szárnyajtó s belép rajta három férfi felvont sárkányu fegyverekkel.

— Senki se mozczezanjon, kiált a középső. Melyik önök közül B...y?

A kérdezett feláll és mondja, hogy ő az?

— No hát tudd meg, hogy mi vagyunk annak az embernek a fiai, a kit a te apád agyonlőtt. Megesküdtünk, hogy a fiain állunk bosszút. Imádkozzál, meghalsz!

A házi gazda e szóra a parancsoló rabló elé lépett s elkezdte azt kérlelni.

— Édes földieim, csak nem fogtok itt az asz szonyok előtt ilyen gyilkosságot elkövetni...

— Igaza van az urnak, monda a rabló. Ez nem volna illendő. Itt nem. — Gyere ki az udvarra!

A fiatal B...y követte szóltanul a felhívást s kiment az udvarra.

— Add ide, a mid van! parancsolá a rabló.

Az ifju lehuzta gyűrűjét, átadta óráját; százharmincz forint volt a zsebében, egy „Pesti Naplóba“ takarva, mit előtte való nap vett be az eladott fáért; azt is odaadta.

A rabló megszámlálta: „kétszáz harmincz forint!“

— Most vetközzél le!

Az ifju levette kabátját, mellényét.

De már tovább nem állhatta a házi gazda: odarohant a rablókhoz.

— Azt nem engedem, hogy itt az én szemem láttára egy pajtásomat meggyilkoljátok, az én udvaromon. Szerencsétlenséget hoztok velem magatokra is. Ilyen borzasztó tettre, három vármegye hajtóba vesz benneteket. Minden embert szerencsétlenné tesztek, a ki csak egy falat kenyert ad még nektek. Nekem is ezer bajt csináltok velem.

— Jól van: monda a rabló. Tehát nem öljük meg itt. Hanem esküdjél meg, te gyilkos fia, hogy ma éjjel tizenkét órakor ki jössz hozzánk a g...i puszta kuthoz; ott azután majd megtudod, hogy mit végezzünk veled?

Az ifju B...y megesküdött a rablóknak, hogy ki fog menni hozzájuk a puszta kuthoz.

Azzal a rablók visszaadták pénzét, óráját gyűrűjét, ruháit s eltávoztak gúnyosan kiáltva: „a viszontlátásig!“

A társaság visszament a szobába, hanem a jó kedvnek és vacsorálásnak természetesen vége volt.

Mit fog most csinálni B...y?

— Hát kimegyek hozzájuk éjfélkor a g...i kutra, a hogy megesküdtem nekik.

— No azt a bolondot nem teszed! mondja neki Y. bajtárs. Ki tartana becsületkérdést rablókkal szemben? Csakhogy kiszabadulhattál a körmeik közül. Most legokosabb lesz, ha eljössz velem az én tanyámra: az jó három óra járásnyira fekszik innen. Éjjel van, elmenekülhetünk. Nálam nem fognak keresni.

Azzal valamennyien rábiztatták B...yt, hogy bizony szökjék, és rejtse el magát Y. szállásán; míg végre a fiatal ember ráállt s pajtása vezetésével mellette neki indult az erdőnek. Árkon bokron, hegyszakadékokon keresztül szerencsésen megérkeztek éjfél tájon

Y. tanyájára, mely egy puskalövésnyire lehetett a falutól s ott siettek mentül elébb ágyba juthatni.

Az izgatottság alig hogy engedé, B..yt elaludni, a midőn egy óra tájon zörgetnek az ablakán s hangzik a rabló ismeretes szava.

— Hej hej! B..y! Szépen szavadnak álltál! Hát kijöttél a pusztá kuthoz? Ez az eskü? Ez a becsületszó? Most már gyere elő!

A fiatal ember rémülten ugrott fel ágyából s hasonmászva, hogy az ablakból észre ne vegyék, két közbeeső szobán keresztül, átlopózott Y. barátjához.

— A rablók nyomomba akadtak. . .

— Hallom. Szól Y. De nem baj az. Az ajtók zárva vannak. Mi ketten vagyunk, ők hárman. Mi belül, ők kívül. Ha beakarnak törni, lelövődözünk őket. Eredj vissza a szobádba a puskáért és öltönyedért, s aztán gyere megint ide.

Az ifju B..y ismét visszacsuszott háló szobájáig s még kétszer megtette ezt az utat oda és vissza az ablakokon dörömböző rablók előtt.

Végre s rablók Y. ablakára mentek zörgetni.

— Nyissa ön ki az ajtót, hadd hozzuk ki B..yt. Y. kikiáltott, hogy B..y nincs itt.

— Ha nincs itt, odább megyünk, az urat nem bántjuk. De ha ki nem nyitja az ajtót, rágyújtjuk a házat.

— No hallod e, az nem bolondság: sugá Y. bajtárs az üldözöttnek; ha kipörkölnek innen bennünket, végünk van. Neked futnod kell innen. Itt az előszobában alszik a hetesem, hü, megbízható ember: ez elfog téged vezetni L**ig, a hol a szolgabíró lakik, ott beszállhatsz N. ügyvédbajtásunkhoz. L**ben már pandurok vannak; ott nem fog semmi zsvány keresni.

B..y elfogadta a menekülési tervet, vette pus-káját, a hetes kalauzolása mellett a kerten keresztül menekült, míg a rablók az ut felül zakatoltak, s azal neki a süppedéknek, bozótnak, torony irányában L** mezőváros felé.

Reggel négy óra lehetett, midőn L**be megérkezett, kifáradtan, kimerülten, testi, lelki gyötrelmek-től agyonkinozva. A felköltött házi gazda bámulva kérdezé: mit keres itt ily szokatlan órában?

— Ne kérdezz semmit, szolt B..y oda vagyok. Adj valami helyet, a hova lefekügyem. Ne csinálj semmi hozzákészülést, lefekszem az irodádban a pam-lagra, betakarózom a köpönyegemmel, s alszom ott.

N. pajtás tehát engedte lefeküdni barátját, s maga is ment tovább aludni.

Az agyonhajszolt ifju aludt, a hova lefeküdt, mig barátja reggel át nem jött irodájába.

— Nos hát hogy aludtál? kérdé tőle N.

— Elég jól, csakhogy most úgy érzem magam, mint a kit összetörtek, s a fejem fáj erősen.

Ezzel N. szétnéz író asztalán s megdöbbenve mond.

— Hanem hát pajtás, ne tréfálj velem. Minek tetted el a pénzemet?

— Én? a te pénzedet? Kiált felriadva B..y.

— Igen, igen. Tegnap este kaptam meg egy öreg asszony perében az elmarasztalt a részletfizetését. Ide tettem az asztalomra. Azóta itt senki nem járt, s a pénz most nincs itt.

B..y erre dühre gerjedten ugrik fel a fekkelyéről s puskájához kap.

— De most már ki innen a szobából; mert keresztül lölek! Eredj, hivasd ide nekem a szolgabíró; tartson felettem hivatalos vizsgálatot. Más be ne lépjen, mert megölöm.

Szolgabíróért küldtek, az nem volt honn, jött helyette az esküdt, egy pandurral.

— Mennyi volt az összeg, kérdé az esküdt az ügyvédtől, mely az ön asztaláról eltűnt?

— Kétszáz harmincz forint. Monda N. Egy „Pesti Napló“-ba takarva.

B..y azt hitte, hogy a világ szakad rá!

— Igenis, kétszáz harmincz forint van nálam épen, egy „Pesti Napló“-ba takarva. De ez az összeg az enyim; tegnap kaptam faárában. Ez az összeg az éjjel már a rablók kezében volt; hogyan kaptam vissza? arra tanuim X, Y, Z, és Q barátaim; hivassa Ön őket ide azonnal!

Erre N. ügyvéd elkezd nevetni, a nevetést osztja az esküdt; felnyilik az ajtó s betödülnak rajta nagy kaczagás között X, Y, Z, és Q, jó pajtások.

— Nem szükség értünk küldeni: itt vagyunk magunktól! Csak egy kis „tréfát“ akartunk veled csinálni. Nem tudod, hogy Aprilis elseje van.

.... Tehát ez az egész testi lelki agyonkínzás csak egy kis tréfa volt jó barátok és mivelte emberek között.

Összeváltak beszélve X, Y, Z, Q, és N, s azok rablóknak öltözött cselédjei.

S miért követtek el ilyen kegyetlen tréfát egy jó pajtással?

„Azért, mert az a B..y olyan unalmas fiu, mindig közénk jár, s nem akar velünk semmit „mit-machen.“ Ki akartuk közülünk ugratni.“

Az országgyűlési napi rendhez.

Ha az Isten ckkép szólna hozzám:
 „Mit kívánsz vajh, jó Vipera? — hadd lám!
 Vágyad talán lenni miniszternek?
 Szólj csak, mindjárt piros székbe teszek.“
 — Azt felelném a jó öreg urnak:
 „Oh dehogy! hisz azok kinban úsznak;
 Tövisekben hálnak, állnak, élnek:
 Több kényelmet s több hatalmat kérek.“

S a jó öreg, ha ekkor így szólna:
 „Nem bánom, hát ülj a spanyol trónra;
 Kényelmet kérsz, hatalmat kérsz tőlem:
 Mindkettőből lesz ott — mondom — bőven.“
 „Oh istenem! — neki így felelnék —
 Bizony én a spanyol trónra nem mék;
 Nem lenne ott hatalmam, nem — hidd el...
 Több hatalmat. — „Höher noch a bissel!“

S hogyha egykor ismét így beszélne;
 „Jó, ülj tehát Louis N—n helyébe...
 Hatalmad lesz — s te habozol még tán?!
 „Mondád uram, mert habozom én ám;
 — Így felelnék — 'sz Louis hatalma látszat;
 Bármely perczen a sarkára hághat
 Rosz szelleme: parlamenti lélek...
 Ha már kapok — több hatalmat kérek!“

S hogyha ismét ezt felelné rája:
 „Jó, légy tehát a muszkáknak czárja;
 Hatalmad ott korlátlan lesz, megládd...
 Itt a jelvény: a kancsuka — vedd hát.“
 „Czárnak nincs már, mint rég, oly hatalma,
 — Így felelnék — népe napról napra
 Józanodik, fölgetegtől félek!...
 Ha már kapok, több hatalmat kérek.“

S ha — szemöldjét ránczba szedve — végre
 A jó öreg hozzám így beszélne:
 „Több hatalom kellene még ennél?
 Hisz akkor nem ember, — isten lennél.
 A' kellene, még vetélytárs nékem!
 Tudtam mindjárt, már előre véltem:
 Megmutattam kis ujjamat néked
 S már is mindjárt egész kezem kéred!“

„Oh jó uram — így felelnék erre —
 Soha sem jött ilyesmi eszembe;
 Hatalmadra én soha se vágytam,
 Noha messze sincs tőle ám vágyam.
 Kérjek mondád, kérek tehát: majdha
 Törvény leszen Rajner javaslatja:
 Neveztes ki főispánnak engem;
 Több hatalom ennél, nem kell — nem, nem

Vipera.

Pénteken szabad zsirost enni.

Komámasszony, szomszédasszony, sógorasszony
 és minden néven nevezendő ángyom-, öcsém-, néném-
 asszonyék összeröföntek erre a rettentőséges veszedel-
 lemre.

— Azok a gyehennára való mostani papok mit gon-
 doltak ki! még azt merték az öreg templomban kihir-
 detni: hogy a szentséges pápa elengedte a szombati
 böjtöt, és hogy a ki pénteken zsirral főz, nem kárhozik el.

Hát már mi is csak olyanok legyünk mint az
 eretnekek?!

— Nekünk se lehessen több jussunk a menny-
 országban, mint azoknak a zsiros kálomistáknak!

— Hiszen — szólalt fel egy cseszko majsz-
 terné — már csak megvallom, hogy biz én úgy ti-
 tokban szoktam zsirt használni pénteken és egyéb
 böjti napokon, mikor a vaj drága volt, de hát aztán
 meggyóntam, a rám szabott penitenciát leróttam, és
 üdvösségemre vált a zsir; de így, hogy még csak

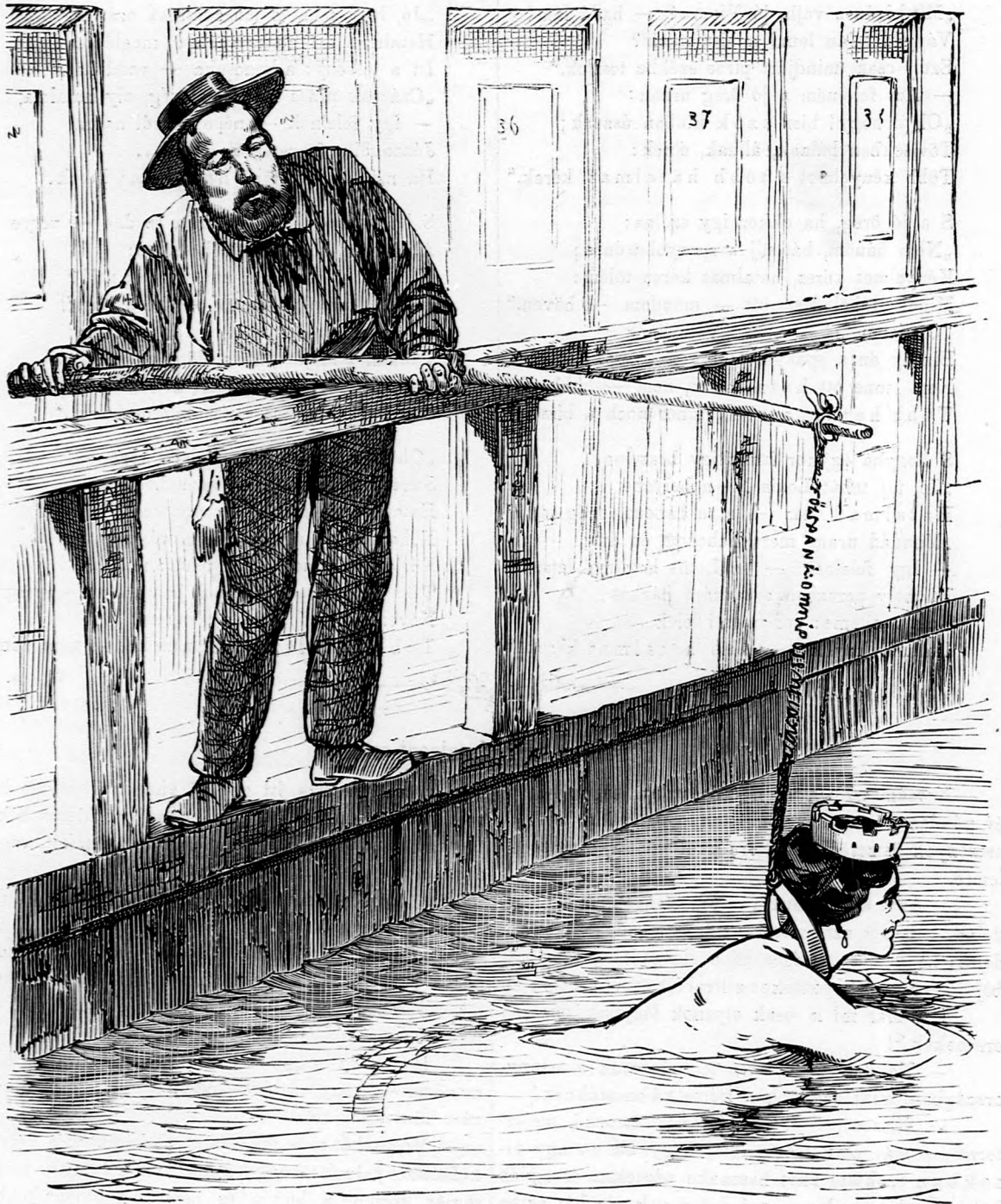
meg se kelljen érte itt ezen a világon illendően la-
 kolni, minden a más világon maradjon! hiszen soha
 ki nem szabadulna az ember a purgatoriumból, vagy
 egyenesen oda jutna, a hova az eretnekek.

A nagy piacon összegyűlt asszonynépség aztán
 egymásután mint bevallotta nyilván: hogy hát ők
 is úgy titokban használták ám a tiltott zsiradékot,
 de ők is mind fel lettek mentve a másvilági bűnhö-
 dés alól, az itt illendően kiállt büntetés t. i. bizonyos
 mennyiségű imádság után.

Hanem az mégis sajtáságos — közben legyen
 mondva, — hogy az olvasójokon lepergetett imádko-
 zást büntetésül veszik.

Most tehát erős fogadással elhatározták a derék
 kofaasszonyságok; hogy ezentul szigoruan meg-
 fogják tartani a böjtöt, és pénteki nap soha többé
 zsirt nem használnak, és csak azért is megmutatják,
 hogy ők üdvözülnek — a papok truczára is.

A „városi“ uszómester.

No ha az az asszony most meg nem ful, akkor megtanul uszni.

Chinai mandarin és magyar bankár.

Bankár. Miért lettél te Mandarin?
Ch. Azért mert legnagyobb a fülem. És te?
B. Én is.

A skiz.

A ki megfordítva is szemléllhető.

Par nobile fratrum.

(a francia-porosz viszály ügyében.)

Kinek szive szegény hazánk
Jóléteért dibben-dobban,
Hogy sem legesek maradjunk,
Azt óhajtja most legjobban.

Sőt az is ki van mondva, hogy
Öntudatos állapotban
Senki se sarkalhat minket
Részt venni a háboruban.

Nem is szól egy magyar lap se
Fegyverkezés mellett mostan,
Izgatást nem látunk csak a
„Magyar Állam-“ és „Reformban“

Én istenem! így hát nálunk
Öntudatlan állapotban
— Par nobile fratrum! — csak a
„Magyar Állam“ és „Reform“ van!

Darázs.

A HARCZTÉRŐL.

Olvasóinkhoz!

Oly fontos eseményt, mint a háboru, oly fontos lap, mint az „ÜSTÖKÖS“, nem hagyhat észrevétlenül; gondoskodunk tehát, hogy megbízható forrásból merített hírekkel, pontos harcztéri tudósításokkal s biztos diplomaciai kombináción alapuló vezércikkkel léphessünk a közönség elé.

Ámbár mind ez nekünk tetemes pénzáldozatokba kerül: mi azért az „Üstökös“ előfizetési árát még sem emeljük fel, hanem adjuk mint eddig 3 frtért felénkint.

A francia-porosz conflictus eredete.

Ad rivum eundem lupus et agnus venerant
Siti compulsi; superior stabat lupus
Longeque inferior agnus. Tunc fauce improba
Latro incitatus iurgii causam intulit.
„Cur — inquit — turbulentam fecisti mihi
Aquam bibenti?“ Laniger contra timens:
„Qui possum, quaeso, facere, quod quereris lupe?
A te decurrit ad meos haustus liquor.“
Repulsus ille veritatis viribus:
„Ante hos sex menses — ait — maledixisti mihi.“
Respondit agnus: „Equidem natus non eram.“
„Pater hercle tuus — ille inquit — maledixit mihi.“
Atque ita correptum laceret iniusta nece.
Haec propter illos scripta est homines fabula,
Qui fictis causis innocentes opprimunt.

Magyarország és a háboru.

A „Reform“ után.

Jelszavunk: „a fegyvertelen semlegesség“, mely azt jelenti, hogy mi el vagyunk szánva a békét még szuronynyal és kartácstüzzel is megvédelmezni. Ez nem csak a mi véleményünk, de az országé is, mert mi köztudomás szerint nem csak a kormányt, de a magyar közvéleményt is képviseljük.

A ki bennünket „háboruval“ bánt, annak gorbán odamondunk, hogy: hagyj „békét.“

Erre aztán, tudom istenem, hogy hallgatni fog, főkép ha a mondást megpaprikázzuk egy kis jóízű káromkodással, a mihez a magyar ember nagyon ért. Pulszky Ferencz nagy hazánkfia, lapunk egyik érdemdus alapítója, még a 67-ki felirati vitában fel fedezte és kijelenté azt a nagy igazságot, hogy a háboru egészségtelen.

A miből aztán az következik, hogy mi most rögtön törjünk be Muszkaországba, törjük darabokra az éjszaki koloszsust, hogy ne kelljen többé törni a fejünket a felett, hogy bennünket a muszka mindig háboruval fenyeget.

Hadi conjecturák.

(A „P. Napló“-ból.)

Két egyenlően erős, egyenlően lelkesült, egyenlően felszerelt hadsereg áll egymással szemközt.

Isten volna, a ki előre megmondaná, melyik győz.

Ugy járnak, mint az a két oroszán, a melyik addig falta egymást, hogy utoljára mind a kettőnek csak a farka maradt.

E két hadsereg is addig fogja magát emészteni, míg utoljára nem marad belőle egyéb, csak a farka, t. i. a francia császár, meg a burkus király. *)

A francia haderő.

A francziának van egy olyan nagy ágyuja, a mibe az egész porosz ármádia, mellékleteivel együtt belefér.

Már most előveszik a burkus hadsereget, betöltik annak az ágyunak az öblébe s kilövik a levegőbe. Azzal futs.

Ezt a nagy ágyut úgy hívják, hogy mire lős (elrontott magyar orthografiával: mitrailleuse.)

Ezen böles haditerv nagy Napoleonnak egy most felfedezett testamentumában foglaltatik.

Hogy ez mind igaz, s így fog történni: arról kezeskednek a francia lapok, melyek ennél még sokkal vadabb dolgokról is kezeskednek.

A burkus haderő.

20 millió butterbrod, 500,000 mázsa pörkölt kávé, ugyanannyi font kókusz-szappan, 60,000 hideg zuhany s egyéb kényelmi eszközök, melyek a háboruban elkerülhetlenek. Minden altisztnek hálósipka van a patrontáskájában.

*) Jobb volna megfordítva: a farka veszne el, hadd maradna meg a két oroszán.

„Üstökös“ szerk.

Távsürgönyök. *)

Maluz, jul. 23. A francziák felgyújtották a várost, de vitéz helyőrségünk franciaia vérrrel oltá el azt.

Kiel, jul. 22. A Vogel v. Falkenstein vezénylete alatt álló gyaloghadosztály tegnap a balti tenger közepén szurony-szegezve bevette az egész franciaia hajóhadat. Az igaz, hogy a lovasság is segített neki, a mi azonban vitéz gyalogjaink érdeméből nem von le semmit.

Chalons, jul. 24. **) Megtörténtek az intézkedések, hogy a franciaia tábor légberöpíttessék.

Naney, jul. 25. Napoleon császár hirtelen meghalt. A császárné vette át a fővezényletet. Reménylik, hogy a civilisált burkusokban lesz annyi bécsület, hogy meg nem vernek — egy asszonyt.

Páris, jul. 26. Blücher porosz-tábornok bevonult Párisba. Az igaz, hogy még 1815-ben.

Rajnahatár, jul. 23. A távirdasodronyokat mindenfelé felszaggatták. Ezt a sürgönyt a Noé békegalambja viszi, nem levén itt számára hely.

*) Azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy minden eseményről három nappal előbb értesí hetjük olvasóinkat, mint a hogy — megtörtént.

**) Az nem tesz semmit, hogy lapunk két nappal előbb jelent meg. Szerk.

Törött borsok.

I.

Valahára legyőzetett
Mindenféle akadály:
A pápai cs alhatlanság
Kimondatott, haja háj!

No no, kérem silentium!
'Sz hátra van még a java:
Ezután tesz még, a mit tesz
Garibaldi csapata.

II.

A magyar püspökök közül
Csak a székesfehérvári
Szavazott a dogma mellett.
— Hejh! mily díszére fog válni!

Azt az embert kérem szépen
Drága pénzen meg kell venni,
S holta után közsesudára
Spiritusba kell betenni.

III.

Nálunk pedig sokan Rajner
Javaslatá ellen szóltak
S mindamellett elfogadták
A mi ellen diktióztak.

Ugy látszik, hogy sokak előtt
Ma nem egyéb a logica,
Mint: csacsogó döglött madár
S fából csinált vaskarika.

IV.

Egy időben — nem rég
Közölték a lapok,
Hogy Magyarországon
Sokan vannak — v a k o k.

Ne csodálkozzék hát
Senki többé azon,
Hogy kormányunk után
Sokan mennek — v a k o n.

Darázs.

Izky és Siczky.

Izky. Mit ugat a kutyád odakinn?

Siczky. Kérem: ez nem „kutya;“ hanem „kollega ur.“ Legtöbb adót fizető; és nem „ugat,“ hanem „viril szavazatát gyakorolja.“

Izky. Hát e szerint az én komondoromnak, mely semmi adót sem fizet, nincs is szava?

Siczky. De van. Hanem az csak „votum consultativum.“

Porosz-franciaia háboru

a „Pesti Napló“ és a „Reform“ közt.

NB. A küzdelem a jobboldali illem-ér-et határain belül mozog.

„Pesti Napló“

— Annak a bizonyos lapnak, a mely háborut akar, a szerkesztője vak, külföldésze pupos, vezércikkéhezője béna, újdondásza süket, lauf-riportere sánta, nemzetgazdájá meredtnyaku, belügyére podgrás, tárczairója titkos beteg.

„Reform.“

— Ha már a „P. N.“ belügyeinkbe avatkozott, ezennel közhírré tesszük, hogy neki meg a szerkesztője csámpás, lapvezére nagy belü, külföldésze rongyos nadrágot visel, újdondásza hoszszu fülü, belügyére hektikus, tárczairója görbe száju, vezércikkirójának pedig a feje vitus-tánczot jár.

Igy irnak egymásról a higgadt jobboldali lapok, de azért a mi modorunk a szenvedélyes, illetlenkedő, goromba.

Háborus vers.

— Mikor valakit megszorítanak. —

Hogy meguna Tarpán, a kutya szolgálni
a korpán!

A szállőre kapott, végre de lánczra jutott.
És hogy csinjaiért ő méltán kapja ki a
bért,

A sajtóba veték tarjai gazdúramék.

Fennmaradó hirt nyert, a tarpai nagykutya
igy, mert

Tarpa mig állani fog, a kutya szóba forog.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — (Igaz-e, apjuk, hogy a tegnapi országgyűlés karzatán egy igazi mameluk volt, turbánnal a fején, fekete képpel, mint az ördög?) Igaz ám, csakhogy nem egy, hanem hetvenhat, nem is a karzaton, hanem a képviselő padokban, nem is fekete képpel, hanem hosszú orral, — miután épen akkor fogadták el a Ghyecz módosítványát 107 szavazattal 93 ellen.

— — (Hát az a hir igaz-e, a mit a burkus lapok irnak, hogy Napoleon császár megbolondult?) Igaz, csakhogy még 1851 dec. 2-án.

— — Azzal ijesztgetnek bennünket, hogy Lónyay, a ki csak az imént lett közöspénzügyminiszterre, visszajön hozzánk miniszterelnöknek. Rosz kilátás a mostani háborúval szemben! Bizonyosan azért jön vissza, mert már üres a közös kaszsa.

— — (Azt hallom, pápa ő szentségének kifelé áll a szekere rudja Rómából.) Mindegy az! elég vizsgáztatás és satisfactió az neki, hogy most már — csalhatatlan.

— — (Miért hívják a kis Napoleont Franciaország gyermekének?) Jaj! azt csak az anyja tudná megmondani.

— — A francia császár Métybe ment. Nomen et omen: épen ugy hangzik, mint: mégysz?

Megfordított közmondás.

Minden ut — kivezet Rómából.

IX. Pius.

Országgyűlési jelenet.

Majthényi Dezső. A jobbpárt fülespárt.
Paczolay János. Személyes kérdésben szót kérek.

Genealogia.

Ismered a kutya-fát? letört egy ágot a szél-
vész

Róla; s a balga tömeg diszesen eltemeté.
Ág-galy tüzre való; kár, sorsát hogy kikerülte,
rülte,

Égni s ágon előbb kell vala függenie.

Egy vizitkártya.

X. von Y.

k k.

Statthalterei-Raths-Tochter.

A pápai csalhatatlanság schemája.

— Műfordítás. —

...Habet talem infallibilitatem, quam ipse Salvator mundi... definitiones Pontificis Romani sunt irreformabiles.

Magyarul: ...oly csalhatatlan, mint maga Jézus Krisztus... az oláh pápa definitiói javithatlanok.

Pest városa, nehogy pártállással gyanúsitassék, elhatározta, miszerint a háboru tartama alatt városi drabantot nem szabad porosz lónak, hanem bármiféle más lónak nevezni.

 Folytatás a melléklapon.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő

JÓKAI MÓR.

Lakása: Stáció-utca 80. szám alatt.

Pest, 1870.

Nyomt. az „Athenaeum” nyomdájában.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja:

JANKÓ.

Metzei:

POLLAK.

6-5

66

➔ **Árjegyzék** ➔

HOLLÓS J.

fehérnemű-üzletének

Pest, Dorottya utca 10-ik szám.

1 db. fehér jó chiffon-ing sima mell 1.60, 2.20, 2.60, 2.80, 3, 3.30 kr. legfinomabb.

Vászon mell 4 frt.

Igen szép hosszukás és keresztig mell 2, 2.30, 2.50, 2.80, 3, 3.50, 4, 4.50 frtíg.

Vászon mell 3, 3.50, 3.80, 4, 4.50, 5, 6 frtíg.

Rumb. és hollandi vászonból 2, 2.50, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 15 frtíg.

Czérna és battiszt himz. jabottal 5, 5 1/2, 6, 7, 8.25 frtíg.

Színes ingek 1.60, 2.20, 2.40, 2.80, 3 frtíg.

Szintén 2 db. külön gallérral 2.60, 3, 3.50 kríg.

1 vég 54 rőtös rumburgi vászon legjobb minőségű 24, 25, 26, 27, 28, 30, 35, 40, 50, 60, 120 frtíg.

1 vég 30 rőtös 12, 13, 14, 18 frtíg.

1 vég 38 rőtös 16, 17, 18, 19, 20, 24 frtíg.

1 tuczat törülköző 5 1/2, 6, 7, 8, 9, 10, 12 frtíg.

1 tuczat félfehérített 4, 4 1/2 frtíg.

Asztalkendő és asztalabrosok minden áron

Piaidek 4 1/2, 5 1/2, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 20 frtíg.

Vászon zsebkendők 1 tuczat 3, 3.30, 3.60, 4, 4.40, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12 frtíg.

Battiszt színes szegélylyel 3.60, 4.40 kríg.

Szintén czérna 7, 8 1/2, 9, 10, 12, 15, 20 frtíg.

Egész fehér czérna battiszt 4, 4 1/2, 7 1/2, 8 1/2, 10, 20 frtíg.

Selyem 1.20, 1.50, 2, 2.40 kríg.

Harisnyák 3.60, 4, 5 frt; fille d'Ecosse 6.50, 8, 10, 13 frtíg.

Du+ választékban legjobb gallérok 3 frt. legfinomabb.

Kézélők 4, 4.80, 5 1/2 frtíg.

Nyakkendő és máslik 25, 30, 40 kríg, s minden áron.

Mindenféle kesztyűk, úgy szintén livrée és még több e szakba vágó czikke

Renndelések az összeg előleges beküldése után, vagyis utánvételképp gyorsan elküldetnek.

63

3-4

Dr. Vaskovits János

budai vizgyógy-intézete.

Városmajor 318-ik sz. a.

kies vidék, az egészséges budai hegyi lég, jó viz, kényelem, kiténő ellátás, s az egyes betegek szorgos kezelésénél fogva ajánlatik. A gyógyfelszerelés teljes. Vízúra, svéd gyógytornászat, schrottkura. Programm az intézetben és posta útján kapható.

Titkos betegségeket
és
tehetetlenséget

(elgyengült férfierőt)

gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker biztosítása mellett

Handler Mór

orvos- és sebészutator, szülész és szemész.

Renndel naponkint délelőtt 11 órától 1-ig és délután 3 órától 5-ig.

Lakik Pesten, Lipót-város, Nádor-utca 13. szám, I-ső em., 14. sz.

➔ **Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik.**

213 224

Csak alapos gyógyítás biztosít utóbajok ellen.

Titkos betegségeket
és
tehetetlenséget

(elgyengült férfi-erőt)

gyakori magömléseket, sőt a végképi tehetetlenséget is, katonai és polgári kórházakban sikerrel használt egyszerű módszerrel kiválóan tartós siker biztosítása mellett, bámulatos gyorsan és alaposan gyógyít (az ujonkeletkezetteket 48 óra alatt) **WEISS J.** gyak. orvos és szülész, az itteni cs. k. katonai főkórházban volt osztály-orvos

RENDELŐ-INTÉZETÉBEN

Pest, belváros, Sebestyén-tér 4. sz. (a „két huszárhoz“ címzett kávéház felett) I. emelet, bemenet a lépcsőn.

Naponkint regg. 7 órától 10-ig, délut. 1-4-ig. Ferflak és hölgyek részére külön bemenet és külön várószoba van.

Díjjal ellátott levelekre leggyorsabban válaszol, s kívánatra gyógyszerrel is gondoskodik.